

Synodalita -

pozvanie k spoluúčasti

kráčať spolu v Rožňavskej diecéze

(druhé stretnutie farského synodálneho spoločenstva)

Modlitba za synodu: Adsumus Sancte Spiritus

Každé zasadanie Druhého vatikánskeho koncilu sa začínalo modlitbou Adsumus Sancte Spiritus, čo sú prvé slová latinského originálu, ktoré znamenajú: „Stojíme tu pred tebou, Duchu Svätý“. Je to modlitba, ktorá sa v dejinách používala na konciloch, synodách a iných cirkevných zhromaždeniach stovky rokov a pripisuje sa sv. Izidorovi zo Seville (približne rok 560 – 4. apríl 636). Prv ako začneme tento synodálny proces, vyzývame touto modlitbou Ducha Svätého, aby pôsobil v nás, aby sme boli jedno spoločenstvo a jeden ľud milosti.

Sme tu pred Tebou, Duch Svätý:

zišli sme sa v Tvojom mene.

Ty si náš pravý radca.

Príď k nám,

stoj pri nás,

vstúp do našich srdc.

Pouč nás, kam máme ísť,

a ukáž nám cestu, po ktorej treba kráčať.

Nedovoľ, aby sme my, slabí a hriešni,

spôsobili neporiadok.

Nech nás nezvedie nevedomosť.

Daj nám dar rozlišovania,

nech nie sme zaujatí kvôli predsudkom

a falošným ľudským ohľadom.

Veď nás k jednote,

aby sme nezišli z cesty pravdy a spravodlivosti,

ale napredovali na púti do večného života.

O to prosíme Teba,

ktorý pôsobíš vo všetkých časoch a na všetkých miestach,

v spoločenstve s Otcom i Synom,

na veky vekov. Amen.

2 Kor 3,17: **„Pán je Duch; a kde je Pánov Duch, tam je sloboda.“**

1 Kor 12,12: **„Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci ich je mnoho, tak aj Kristus.“**

Sk 2,4: **„Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi; ako im Duch dával hovoriť.“**

1 Sol 5, 19 – 21: **„Ducha neuhášajte, proroctvami nepohrdajte! Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte!“**

Podnety na zamyslenie:

Spoluúčasť: Ide o výzvu zapojiť všetkých, ktorí patria k Božiemu ľudu – laikov, zasvätených a vysvätených – do hlbokého a úctivého vzájomného počúvania. Toto počúvanie vytvára priestor na spoločné načúvanie Duchu Svätému a usmerňuje naše túžby na prospech Cirkvi tretieho tisícročia. Spoluúčasť je založená na tom, že všetci veriaci sú kvalifikovaní a povolani slúžiť si navzájom prostredníctvom darov, ktoré každý dostal od Ducha Svätého. V synodálnej Cirkvi je celé spoločenstvo v slobodnej a bohatej rozmanitosti svojich členov povolané spoločne sa modliť, počúvať, analyzovať, viesť dialóg, rozlišovať a poskytovať rady, aby sa mohli prijímať pastoračné rozhodnutia, ktoré čo najviac zodpovedajú Božej vôli (CTI, Syn., 67 – 68). Je potrebné vyvinúť skutočné úsilie, aby sa zabezpečila účasť tých, ktorí sú na okraji alebo sa cítia vylúčení. (VM)

Myšlienky povzbudenie k spoluúčasti:

Sensus fidei dáva všetkým účasť na rovnakej dôstojnosti a na prorockom úrade Ježiša Krista (porov. Lumen gentium, 34 – 35), aby tak mohli rozlišovať, aké sú cesty evanjelia v súčasnosti. To je ten „čuch“ oviec. Avšak budme opatrní, lebo v dejinách spásy sme s ohľadom na Pastiera, ktorým je Pán, všetci ovcami. Tento obraz nám ponúka pochopiť dva rozmery, ktoré prispievajú k tomuto „čuchu“. Jeden je osobný a druhý komunitný: sme ovce a sme súčasťou stáda, ktoré v tomto prípade reprezentuje Cirkev. Keď sa modlíme breviár, Liturgiu hodín, v De pastoribus od sv. Augustína čítame: „S vami som ovca, pre vás som pastier“. Tieto dva aspekty, osobný a cirkevný sú neoddeliteľné: nemôže existovať sensus fidei bez účasti na živote Cirkvi. Táto účasť však nie je len katolíckym aktivizmom, ale musí byť predovšetkým „čítaním“, ktoré sa živí z „Kristovho zmysľania“ (porov. Flp 2, 5). (FR)

„Nech nie ste rozčarovaní, pripravte sa na prekvapenia. V Knihe Numeri (kap. 22) je jeden príbeh, v ktorom sa hovorí o oslici, ktorá sa stane Božou prorokyňou. Židia sú na konci svojej dlhej cesty, ktorá ich vedie do zaslúbenej zeme. Ich prechod cez moabskú krajinu vystraší jej kráľa Balaka, ktorý sa v nádeji, že sa vyhne vojne, spolieha na moc veštca Baláma, že zastaví tento ľud. Veštec, svojím spôsobom veriaci, sa pýta Boha, čo má urobiť. Boh mu hovorí, aby nešiel s kráľom – ktorý však na tom trvá – a tak sa napokon podvolí a sadne na oslicu, aby splnil príkaz. Ale oslica zide z cesty, lebo uvidí anjela s vytaseným mečom, ktorý tam stojí na znak Božieho nesúhlasu. Balám ju ťahá, bije, no nedokáže ju prinútiť vrátiť sa na cestu. Až kým napokon oslica nezačne hovoriť a viesť s ním dialóg, ktorý veštcovi otvorí oči a vďaka ktorému sa jeho poslanie spojené s preklínaním a smrťou zmení na poslanie požehňavania a života. Tento príbeh nás učí dôverovať Duchu Svätému, že neustále umožňuje, aby sme počuli jeho hlas.“ (FR)

Pre upevnenie sa v synodálnom duchu :

Cieľom súčasnej synody je, aby celý Boží ľud spoločne počúval, čo Duch Svätý hovorí Cirkvi. Robíme to tak, že spoločne počúvame Božie slovo vo Svätom písme a živú Tradíciu Cirkvi, a potom počúvame jeden druhého, najmä tých, ktorí sú na okraji spoločnosti, pričom rozlišujeme znamenia čias. Celý synodálny proces je zameraný na podporu živej skúsenosti rozlišovania, účasti a spoluzodpovednosti, a poskytuje nám príležitosť zhromaždiť rozmanité dary s ohľadom na misiu Cirkvi vo svete.“ (VM)

„Konzultácia s Božím ľudom neznamená prijatie demokratických postupov založených na princípe väčšiny vo vnútri Cirkvi, pretože základom participácie každého synodálneho procesu je zdieľaný zápal za spoločné evanjelizačné poslanie, nie zastupovanie protichodných záujmov.“ (PD)

„Je potrebné cítiť, že sme súčasťou jedného veľkého ľudu, ktorý je adresátom Božích prisľúbení, otvorených do budúcnosti spojenej s očakávaním, že každý sa bude môcť zúčastniť na hostine, ktorú Boh pripraví pre všetky národy (porov. Iz 25, 6). ... Nejde o privilégium – byť Božím ľudom – ale o dar, ktorý keď niekto dostane... pre seba? Nie! Pre všetkých. Dar je na to, aby sa daroval ďalej: toto je povolanie. Je to dar, ktorý každý dostáva pre všetkých, ktorí sme my prijali pre ostatných, je to dar a tiež zodpovednosť. Zodpovednosť svedčiť skutkami a nie len slovami o Božích zázrakoch, ktoré keď ľudia spoznajú, pomôžu im objaviť, že Boh existuje, a prijať jeho spásu. (FR)

Vyhýbať sa pokušeniam:

1) Pokušenie konfliktu a rozdelenia. „Aby všetci boli jedno“ (Jn 17, 21). To je Ježišova vrúcna modlitba, v ktorej prosí Otca o jednotu medzi svojimi učeníkmi. Duch Svätý nás vedie k hlbšiemu spoločenstvu s Bohom a medzi sebou navzájom. Semená rozdelenia neprinášajú ovocie. Je márne snažiť sa vnútiť svoje predstavy celému Kristovmu Telu nátlakom alebo diskreditáciou tých, ktorí to cítia inak. (VM)

2) Pokušenie považovať synodu za akýsi parlament. Nesmieme si zamieňať synodalitu s „politickým bojom“, v ktorom jedna strana musí poraziť druhú, aby mohla vládnuť. Je to v rozpore s duchom synodality, ak si znepriatelíme druhých alebo podporujeme rozdeľujúce konflikty, ktoré ohrozujú jednotu a spoločenstvo Cirkvi. (VM)

Táto synoda kladie túto základnú otázku: Synodálna cirkev pri ohlasovaní evanjelia „kráča spoločne“.

Ako sa toto „spoločné kráčanie“ uskutočňuje dnes vo vašej miestnej cirkvi? Aké kroky nás Duch vyzýva urobiť, aby sme rástli v našom „spoločnom kráčaní“?

Pri hľadaní odpovede na túto otázku sme vyzvaní k tomuto:

- Pripomenúť si naše skúsenosti: Aké skúsenosti našej miestnej cirkvi nám prichádzajú na myseľ pri tejto otázke? - Hlbšie preskúmať tieto skúsenosti: Akú radosť vo vás vyvolali? Na aké ťažkosti a prekážky ste narazili? Aké zranenia odhalili? Aké poznatky z nich vyplynuli? - Pozbierať plody, o ktoré sa treba podeliť: Kde v týchto skúsenostiach zaznieva hlas Ducha Svätého? Čo od nás Duch žiada? Aké názory treba potvrdiť, aké sú vyhladky na zmenu, aké kroky treba urobiť? V čom zaznamenávame zhodu (konsenzus)? Aké cesty sa otvárajú pre našu miestnu Cirkev?

Otázky na reflexiu o spoluúčasti na spoločnej ceste Božieho ľudu pri ohlasovaní evanjelia:

Akými pozitívnymi skúsenosťami spoluúčasti spoločného kráčania v našej farnosti sa vieme podeliť ?

Vládne v našich spoločenstvách slobodný a autentický štýl komunikácie, ktorý napomáha rozlišovanie?

V ktorých oblastiach farského života cítime za potrebné zlepšiť spoluúčasť?